

Striden om Orderud gård

”Det kler kanskje saken at en som er dømt for drap får kjøpe sitt åsted.” Med denne flåsete kommentaren avslutter NRK-reporteren nok et innslag fra Orderud gård. Dette ganske vanlige og lett nedslitte gårdsbruket har vi sett utallige ganger på TV og i avisene de siste fem årene. Og det er det samme gårdsbruket som skaper slik oppstuss nok en gang. Nå er temaet dreid bort fra drapsaken og over på at Per Orderud kan få kjøpe gården til full markedspris pluss klausuler. En gård som dette, på det sentrale Østlandet, med jord som kan bli til boligområder, vil få en høy markedspris. For en person som tror på den stakkars bonden, er dette vondt å høre om. Per Orderud har lagt ned et enormt arbeid på gården gjennom mange år, det er hans livsverk som han har drevet videre etter foreldrene. Det skal han nå få betale dyrt for. Jorda skal også båndlegges klausuler som gjør at han ikke kan bruke den som han vil. Dette hører ingen steder hjemme. For en mann som sitter i fengsel, og som fra før har en moderat økonomi etter mange påkostninger, vil vel en slik pris nærmest være en umulighet. For det andre blir det framhevet at det er arvingene som står sammen om dette forslaget. Det er feil. Kravet kommer ene og alene fra den leiren av familien som er mot Per og Veronica. Den største delen av familien støtter ekteparet. Jeg har møtt den delen av familien flere ganger, og det er tvers gjennom solide og hyggelige mennesker som tror på og vil det beste for Per. Men det er likevel alltid den andre delen som blir viet interesse i mediene. Gang på gang har de stått fram og sagt at kampen om gården og en ny runde i lagmannsretten er på vegne av de drepte. Det fremstår nå mer trolig at penger ene og alene er motivet for å føre kampen videre!

Torger Hegge
2940 Heggnes

(Leserinnelegg i Romerikes Blad mai 2004)